

Psikoanalistaren dibanean

Psikoanalisia nahiko ezaguna da gure artean, seguru asko psikologiako adarretatik ezagunenetakoa izango da, ezagunena ez bada.

Entzun elkarrizketa, eta esan ondorengo esaldiak bat datozen ala ez psikoanalistak dionarekin.

	Bat dator	Ez dator bat
Psikoanalistengana jotzen duenak lehenago beste tratamendu edo terapia batzuk probatu ditu.	☐	☐
Psikoanalistaren zeregina da pazientearen bizitzan dauden gatazkak identifikatzea eta zerekin daukaten lotura adieraztea.	☐	☐
Psikoanalistak entzuten dio pazienteari, baina ez erabat erne eta, ezta ere, pentsatuz zer irtenbide eman behar dion.	☐	☐
Psikoanalistak asoziazio askea egin behar du pazienteak esaten dionarekin.	☐	☐
Arazo sakon eta larriak dituenak jo ohi du psikoanalizatzerara.	☐	☐
Pazienteak psikoanalistari utzi behar dio lana egiten eta hark esaten diona bete.	☐	☐

<https://labur.eus/KYbs6>

Aukerarik baduzu, hitz egin taldean gaiari buruz:

- Zer dakizu edo irakurri duzu psikoanalisiari buruz? Zer irizten diozu?
- Badakizu nork sortu zuen?
- Pelikula askotan aipatzen da psikoanalisia. Gogoratzen duzu pelikularen bat, edo zuzendariren bat?
- Bestelako psikologo berri ba al duzu?: konduktistak....

Erantzunak

	Bat dator	Ez dator bat
Psikoanalistengana jotzen duenak lehenago beste tratamendu edo terapia batzuk probatu ditu.	☒	☐
Psikoanalistaren zeregina da pazientearen bizitzan dauden gatazkak identifikatzea eta zerekin daukaten lotura adieraztea.	☒	☐
Psikoanalistak entzuten dio pazienteari, baina ez erabat erne eta, ezta ere, pentsatuz zer irtenbide eman behar dion.	☒	☐
Psikoanalistak asoziazio askea egin behar du pazienteak esaten dionarekin.	☐	☒
Arazo sakon eta larriak dituenak jo ohi du psikoanalizatzerara.	☐	☒
Pazienteak psikoanalistari utzi behar dio lana egiten eta hark esaten diona bete.	☐	☒

Transkripzioa

ESATARIA. Idoia Agirre psikiatra da eta psikoanalista ere bai. Nor joaten da psikoanalistarengana?, zer problemarekin joaten da jendea?, zer esanez joaten da?

IDOIA AGIRRE. Bueno, ondoeza luze baten ondorioz, ezta? Nire esperientzian, behintzat, jendea etorri da eta aurretik saiakera asko edo batzuk egin ditu oinazea arintzeko, ez? Igual, egon da psikiatrarekin, medikazio bat hartu du edo egin ditu beste saiakera motzagoak... azalean gelditu da. Orduan, nahiz eta hobekuntza bat izan momentu batean gero berriz ere itzuli da sintomatia antzekoa, ezinegon bat eta bizitzaren aurrean holako beldurra edo kikilduta sentitzea. Orduan, bide luze bat egin du askotan psikoanalisi bat eskatzera datorren batek. Ezinegon, ondoeza... eta ulertzen ez den, norberak ere bere baitan eta bere egoerari begira ulertzen ez duen ondoeza. Adibidez, ezkontuta nago, seme-alabak ditut, lan bat daukat, baina ni ez nago ondo. Ez nago ondo, ez dut bizitzarekin disfrutatzen, eta zergatik gertatzen da itxuraz dena daukadanean? Hori izan daiteke pixka bat perfilik nagusienetako bat. Zer arraiogatik ez naiz izan beharko nukeen bezain zoriontsu, dena baitaukat. Esajeratuz, baina askotan ez da oso gaizki d(ih)oa norbait, baizik kanpoko zerbait galdu duelako edo... horiek ere izan daitezke krisi-faktoreak baina sakonean... eta sakoneko lan bat egiten duenak sakoneko zerbaiten bila joan nahi du, eta "ni zergatik ez naiz izan beharko nukeen bezain zoriontsu?".

ESATARIA. Zer egiten duzu psikoanalisi-saioetan?, zer egiten da?

IDOIA AGIRRE. Psikoanalisi da biren arteko lana da. Hor eremu, harreman-eremu bat sortzen da, eta eremu hori eraiki bien artean, denbora behar du, historia bat entzuteko, ikusteko zeintzuk diren gatazkak, eta gero ikusteko zerekin lotuta dauden gatazka horiek. Haurtzaroko historia ere erreparatu egin behar da eta poliki-poliki eremu horretan landu pixka bat, ez. Jardun bat balitz bezala ere uzta egin eta gero, ba, jaso. Eta horregatik aldaketak denbora behar du hori dena egiteko, denbora batean aritu behar dute lanean bi pertsona horiek.

ESATARIA. Saio asko egin behar dira eta. Zuregana doan dena kontatu behar dizu?, guztiz biluztu behar du?

IDOIA AGIRRE. Eskatzen zaio analisi egiten duen pertsonari, eskatzen zaio asoziazio librea deitzen dioguna. Saioan dagoen bitartean esan dezala burutik pasatzen zaion guztia, pentsatuz denak daukala bere garrantzia, ez dezala zentsura, bizitza normalean daukagun zentsura hori, "hau ez dut esango, bestela zer pentsatuko dute". Zentsura hori ahalik eta gehiena kontrolatu dezala, eta orduan esan dezala okurritzen zaion guztia, edozer... txorakeria iruditzen bazaio ere, edo... agresiboa iruditzen baldin bazaio ere, edo erridikulua, edo haurkeria bat iruditzen bazaio. Pixka bat printzipioa hori da, analizatuaren aldetik asoziazio librea eta psikoanalistaren aldetik atentzio flotantea deitzen zaiona: entzun, baina entzun helbururik gabe, entzun esan gabe hau esan behar diot, edo horra joan beharko luke. Entzun, atentzio flotanteak esan nahi du psikoanalistak entzuten diola analizatuari eta baita bere baitan sortzen den oihartzun horri. Horregatik da eremua aipatzen nizuna, ez delako, "bai, nik esango dizut zer egin behar duzun", ez da hori, hori ez da psikoanalisi, hori beste terapia-klase bat da, ez?